

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobkyně: **A. V.**, narozená dne X
bytem X
zastoupené zmocněncem Ing. V. G.
bytem X

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2024, č. j. MV-10625-6/SO-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2024, č. j. MV-10625-6/SO-2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I.

stupně“) ze dne 20. 10. 2023, č. j. OAM-44813-7/ZM-2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zastavil řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení zaměstnanecké karty, neboť žalobkyně přes výzvu nedoložila doklad o zajištění ubytování.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně s napadeným rozhodnutím nesouhlasila, neboť jej považuje za věcně a právně nesprávné. Správními orgány nebyl zjištěn stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3, § 4 a § 50 odst. 3 správního řádu.
4. Namítala, že nepředložení potvrzení o ubytování není podstatnou vadou, která by bránila pokračování v řízení. Správní orgán I. stupně tak měl rozhodnout meritorně rozhodnutím a nikoliv usnesením. To však neučinil a ani nevysvětlil, proč je nepředložení potvrzení o ubytování podstatným bodem při rozhodování o prodloužení zaměstnanecké karty. Své rozhodnutí tak zatížil vadou nepřezkoumatelnosti.
5. Dále vytýkala správnímu orgánu nejasnost výzvy k odstranění vad žádosti ze dne 22. 6. 2023, správní orgán I. stupně použil šablonu, která poskytuje pouze obecné informace, nikoliv konkrétní informace pro konkrétní osoby. Podle judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu vázanost správních orgánů celým právním řádem nesmí vést k mechanické a formalistické interpretaci právních předpisů, vždy je nutno přihlížet k celkovému kontextu a hodnotám, na kterých je právní řád založen. V § 4 správního řádu je pak upravena zásada dobré správy, podle které se veřejná správa považuje za službu veřejnosti a správní orgány by měly postupovat pokud možno ve prospěch dotčených osob. Správní orgány však nepostupovaly v souladu s uvedeným, formalita poučení správního orgánu spočívala zejména v tom, že vůbec nevzaly v potaz okolnosti případu. Ve správním spisu žalobkyně je založena nájemní smlouva ze dne 28. 6. 2021, která je dosud platná, a dodatek č. 1 ze dne 30. 6. 2022. Podle čl. V odst. 2 nájemní smlouvy měl být souhlas s pokračováním nájmu podepsán 30 dnů před ukončením platnosti smlouvy dne 31. 5. 2022, dodatek č. 1 byl však podepsán později, není tak platný. Správní orgán ho však správně přijal, neboť od pronajímatele neobdržel návrh na zrušení údaje o místě hlášeného pobytu žalobkyně na území a žalobkyně zde bydlela více než 3 měsíce. Podle § 2285 občanského zákoníku pokračuje-li nájemce v užívání bytu po dobu alespoň 3 měsíců po dni, kdy měl nájem skončit, a pronajímatel jej nevyzval k opuštění bytu, platí, že je nájem znovu ujednán, neujednají-li si strany jinak. Správní orgán I. stupně tak měl ve výzvě žalobkyni poučit způsobem, který odpovídá dokumentům ve spisu, tedy např. s ohledem na existenci nájemní smlouvy vysvětlit, že žalobkyně může zajištění ubytování potvrdit novou nájemní smlouvou, potvrzením o ubytování nebo dohodou o prodloužení stávající smlouvy. To však neučinil a výzvu k odstranění vad tak zatížil nepřezkoumatelností. Dále, pokud by se správní orgány řídily dobrými mravy a snahou pomoci, provedly by za účelem zjištění skutkového stavu (ohledně zajištění ubytování) výslech žalobkyně nebo jí doporučily nahlédnutí do spisového materiálu. Navíc formální absence přílohy k nájemní smlouvě nemohla být důvodem pro závěr, že žalobkyně nepředložila dokument potvrzující její ubytování na území. Správní orgány disponovaly důkazy ke zjištění skutečného stavu věci, a tedy i k projednání a rozhodnutí věci, nájemní smlouva

je součástí správního spisu a je doposud platná. To však neučinily, čímž zatížily své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost.

6. Navrhla, aby soud zrušil napadené i prvostupňové rozhodnutí, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a žalované uložil povinnost uhradit žalobkyni náklady řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále uvedla, že žalobkyně nepředložila doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území, na což měla téměř 4 měsíce. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán řízení zastaví, jestliže ve lhůtě nebyly odstraněny podstatné vady žádosti, takovou vadu představuje i nedoložení dokladu o zajištění ubytování podle § 44a odst. 9 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně tuto náležitost nedodala a správní orgán nemohl její žádost z obsahového hlediska projednat, k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 24. 11. 2016 č.j. 9 Azs 210/2016-48. Povinností správního orgánu není dohledávat, zda žalobkyně doložila požadovaný doklad dříve v jiném řízení. Dřívější předložení k jinému jednacímú číslu nelze považovat za splnění povinnosti stanovené výzvou. Žalobkyní uvedený dodatek navíc prodlužoval dobu nájmu do 30. 6. 2023, tedy nepokrýval předpokládanou dobu pobytu. Požadovaný doklad žalobkyně předložila až v rámci odvolacího řízení. V posuzovaném případě tak byly naplněny všechny podmínky pro zastavení řízení, napadené usnesení je dostatečně a řádně odůvodněno a je v souladu s právními předpisy.
8. Navrhla, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

9. Žalobkyně podala dne 22. 6. 2023 žádost o prodloužení zaměstnanecké karty. Správní orgán I. stupně žalobkyni výzvou ze dne 22. 6. 2023 vyzval k odstranění vad žádosti, neboť žádost neobsahovala všechny náležitosti uvedené v § 44a odst. 9 ve spojení s § 31 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), konkrétně žalobkyni podle § 45 odst. 2 správního řádu vyzval k doložení dokladu o zajištění ubytování a dokladu prokazujícího pracovněprávní vztah, neboť žádné takové doklady nebyly k žádosti přiloženy, a to do 60 dnů od doručení výzvy; k dokladům připojil podrobné vysvětlení. Rovněž žalobkyni poučil, že pokud požadované doklady v uvedené lhůtě nedodá, bude řízení o její žádosti zastaveno. Žalobkyně dne 28. 8. 2023 správnímu orgánu I. stupně doložila pouze pracovní smlouvu ze dne 11. 7. 2023, k čemuž nepřipojila žádné vysvětlení.
10. Správní orgán I. stupně prvostupňovým rozhodnutím ze dne 20. 10. 2023 řízení o žádosti žalobkyně zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Poukázal na § 44a odst. 9, § 31 odst. 1 a § 31 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, přičemž k žádosti žalobkyně nebyly přiloženy všechny zákonem požadované náležitosti (tj. pracovní smlouva a doklad o zajištění ubytování), žalobkyně byla dle § 45 odst. 2 správního řádu vyzvána k odstranění těchto vad ve lhůtě 60 dnů a byla náležitě poučena, žalobkyně však předložila pouze pracovní smlouvu, žalobkyně tedy ve stanovené lhůtě ani do dne vydání prvostupňového rozhodnutí nedoložila doklad o zajištění ubytování. Vzhledem k tomu, že se jedná o náležitost stanovenou zákonem, jedná se o podstatnou náležitost žádosti, neboť správnímu orgánu brání posoudit žádost z věcného hlediska, tedy mu

brání posoudit, zda žalobkyně splnila nebo nesplnila zákonné podmínky pro prodloužení zaměstnanecké karty. Absence této zákonné náležitosti totiž znemožňuje žádosti vyhovět, zároveň však v dosavadním řízení nevyšla najevo žádná skutečnost, pro kterou by správní orgán I. stupně měl žádost zamítnout, uvedená vada tak brání v pokračování řízení.

11. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně odvolala, k odvolání doložila nájemní smlouvu ze dne 28. 6. 2021 opravňující k nájmu bytu na dobu určitou do 30. 6. 2022, dále doložila dodatek č. 1 ze dne 30. 6. 2022 prodlužující dobu nájmu do dne 30. 6. 2023 a dodatek č. 2 ze dne 7. 6. 2023 prodlužující dobu nájmu do dne 30. 6. 2024.
12. Napadeným rozhodnutím ze dne 21. 2. 2024 žalovaná odvolání žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Žalovaná shrnula zákonnou úpravu § 44a odst. 9, § 31 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců a § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalobkyně ke své žádosti nepředložila doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území tak, jak vyžaduje uvedená zákonná úprava. V posuzované věci se jedná o řízení ovládané do značné míry dispoziční zásadou, přesto žalobkyně nepředložila všechny potřebné dokumenty, a to ani přes výzvu správního orgánu I. stupně, na jejich doložení měla téměř 4 měsíce. Podstatnou vadou je taková vada, která brání tomu, aby bylo možné žádost z obsahového hlediska projednat. Správní orgán kvůli nepředložení jedné z náležitostí žádosti žádost nemohl z obsahového hlediska projednat a vydat meritorní rozhodnutí, zákon o pobytu cizinců neobsahuje speciální úpravu postupu v případě nečinnosti účastníka řízení, správní orgán I. stupně proto správně postupoval podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. K odvolacím námitkám žalobkyně žalovaná uvedla, že není pravdou, že žalobkyně doložila doklad o zajištění ubytování již v prvostupňovém řízení, tento doklad není obsahem spisové dokumentace. K nájemní smlouvě a jejím dodatkům předloženým v odvolání žalovaná z důvodu koncentrace řízení nepřihlédla, žalobkyně neuvedla důvody, které by jí bránily předložit dokumenty před správním orgánem I. stupně a nejedná se o novou skutečnost. Žalobkyně byla ve výzvě řádně poučena o charakteru vad žádosti, způsobu jejich odstranění a následcích neodstranění, znalost právních předpisů je zcela v její dispozici. K chybné radě pracovnice České pošty žalovaná uvedla, že to žalobkyně nijak neprokázala a nadto není pracovnice České pošty způsobilá měnit povinnosti stanovené výzvou. K tomu, že správní orgány nejsou povinny zkoumat přiměřenost procesního rozhodnutí z hlediska dopadu do soukromého a rodinného života, žalovaná odkázala na judikaturu NSS.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s.ř.s.“), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud o věci samé rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož žalobkyně i žalovaná souhlasily s projednáním věci bez jednání.

15. V posuzované věci ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně podala žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, ke své žádosti však ani přes výzvu v prvostupňovém řízení nedoložila doklad o zajištění ubytování. Správní orgán I. stupně proto přistoupil k zastavení řízení. Doklad o zajištění ubytování žalobkyně předložila až v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.
16. Podle § 44a odst. 9 písm. a) zákona o pobytu cizinců *platnost zaměstnanecké karty lze při splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 2 písm. b) a c), § 42g odst. 3 nebo 4 opakovaně prodloužit na dobu, na kterou byla uzavřena pracovní smlouva nebo dohoda o pracovní činnosti, vždy však nejdéle na dobu 2 let; v případě cizince, kterému byla vydána zaměstnanecká karta podle § 42g odst. 3, se platnost zaměstnanecké karty prodlouží na dobu odpovídající době uvedené v rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání. Žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty se podává ministerstvu. K žádosti je cizinec povinen předložit náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a) a d).*
17. Podle § 31 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců *k žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů je cizinec povinen předložit doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území.*
18. Podle § 45 odst. 2 správního řádu *nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).*
19. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.*
20. Podle § 82 odst. 4 správního řádu *k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.*
21. Soud se neztotožnil s námitkou nepřezkoumatelnosti, která dle žalobkyně měla spočívat v tom, že správní orgány nevysvětlily, proč je nepředložení dokladu o ubytování podstatnou vadou žádosti bránící v pokračování v řízení a důvodem pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.
22. Již v prvostupňovém rozhodnutí správní orgán I. stupně s odkazem na § 44a odst. 9 a § 31 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu uvedl, že předložení dokladu o ubytování je zákonem stanovenou náležitostí žádosti a jeho nepředložení je její podstatnou vadou, neboť správnímu orgánu brání ve věcném posouzení, zda účastník řízení splňuje či nesplňuje podmínky pro prodloužení zaměstnanecké karty. Žalovaná v návaznosti na to v napadeném rozhodnutí vysvětlila, že podstatnou vadou žádosti ve smyslu § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu jsou pouze takové vady, které brání projednání žádosti z obsahového hlediska, vzhledem k tomu, že žalobkyně ke své žádosti nepředložila všechny zákonem požadované náležitosti (doklad o zajištění ubytování je jednou z náležitostí žádosti), nemohl správní orgán I. stupně žádost z obsahového hlediska posoudit, a tedy ani meritorně rozhodnout. Takové vysvětlení soud považuje za dostatečné, neboť je z něj zřejmé, v čem správní orgány spatřovaly naplnění důvodů pro zastavení řízení, dostatečně vysvětlily, z jakého

důvodu považují nepředložení dokladu o zajištění ubytování za podstatnou vadu žádosti, která brání pokračování řízení. Soud proto neshledal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Níže se bude soud zabývat otázkou, zda nedoložení dokladu o zajištění ubytování je podstatnou vadou žádosti.

23. Dále žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost spočívající v tom, že správní orgány disponovaly důkazy ke zjištění skutkového stavu věci, ale nevyužily je. Ani v tomto případě se však o nepřezkoumatelnost nejedná. Žalovaná v napadeném rozhodnutí vysvětlila, že žalobkyně doklad o zajištění ubytování v prvostupňovém řízení nepředložila, ani nebyl obsahem správního spisu, správní orgán I. stupně tedy z něj nemohl vycházet. Dále uvedla, že žalobkyně nájemní smlouvu a její dodatky doložila k odvolání, s ohledem na zásadu koncentrace však k nim žalovaná nemohla přihlídnout. Žalovaná tak řádně tak vysvětlila, proč zmíněné důkazy ke zjištění skutkového stavu nevyužila.
24. Pro úplnost soud podotýká, že nepřezkoumatelnost je vyhrazena pouze těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, při nichž pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. To však není případ napadeného rozhodnutí.
25. Žalobkyně dále namítala, že nedoložení dokladu o ubytování není podstatnou vadou žádosti ve smyslu § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, přičemž žalovaná měla vzít v úvahu nájemní smlouvu ze dne 28. 6. 2021.
26. Soud připomíná, že v posuzované věci se jednalo o řízení zahájené na žádost žalobkyně, břemeno tvrzení i břemeno důkazní tak leželo primárně na samotné žalobkyni, nikoliv na správních orgánech (srov. např. rozsudky NSS ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017-36, ze dne 7. 2. 2018, č. j. 9 As 330/2016-192, ze dne 19. 4. 2018, č. j. 3 Azs 234/2017-28, či ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38). Bylo tedy především v zájmu a povinností žalobkyně, aby správnímu orgánu ke své žádosti doložila veškeré zákonem stanovené dokumenty (srov. např. rozsudky NSS ze dne 29. 2. 2024, č. j. 4 Azs 409/2023-48, či ze dne 13. 1. 2023, č. j. 8 Azs 81/2021-38). Následkem nedoložení některé ze zákonem požadovaných náležitostí žádosti ve stanovené lhůtě je podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavení řízení pro neodstranění podstatných vad žádosti, které brání pokračování v řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 2. 8. 2024, č. j. 5 Azs 225/2022-39, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24, či ze dne 15. 5. 2019, č. j. 8 Azs 249/2018-57).
27. Výčet povinných náležitostí žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty je obsažen v § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců. Jednou z těchto náležitostí je podle § 44a odst. 9 písm. a) ve spojení s § 31 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců doklad o zajištění ubytování. Tento doklad je tak bezpochyby zákonem požadovanou náležitostí žádosti, jejíž nedoložení brání v pokračování řízení ve smyslu výše uvedené judikatury, jeho absenci je nutné považovat za podstatnou vadu žádosti, neboť bez něj nemohl správní orgán v řízení pokračovat a žádost z obsahového hlediska posoudit. K tomu srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2023, č.j. 11 A 21/2022-49, a na něj navazující rozsudek NSS ze dne 29. 2. 2024, č. j. 4 Azs 409/2023-48, či shora uvedený rozsudek NSS ze dne 2. 8. 2024, č. j. 5 Azs 225/2022-39, dle kterého: „*Následkem nedoložení byť jediné ze zákonem požadovaných náležitostí žádosti ve stanovené lhůtě je podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavení řízení pro neodstranění podstatných vad*

žádosti, které brání pokračování v řízení.“ V rozsudku ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24 NSS konstatoval: „V této souvislosti je však třeba zdůraznit, že řízení lze zastavit jedině tehdy, pokud jsou vady takové intenzity, že právě kvůli nim nelze v řízení pokračovat. Důvodem pro zastavení řízení tedy není jakákoliv vada formální, např. vada v označení správního orgánu, ale pouze taková vada, která svou povahou skutečně brání pokračování v řízení, resp. brání tomu, aby bylo možné žádost z obsahového hlediska projednávat. V posuzovaném případě se jednalo o doklady, které byl žalobce k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání povinen předložit ze zákona (§ 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců). Jejich nedoložení tak ve svém důsledku znamenalo nemožnost tyto podklady z formálního i obsahového hlediska posoudit, a proto lze konstatovat, že žalobce neodstranil podstatné vady žádosti. Správní orgán I. stupně pak v odůvodnění svého rozhodnutí tuto skutečnost dostatečně zdůvodnil, když v nedoložení zcela konkrétních zákonem požadovaných podkladů k žádosti o prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu za účelem podnikání shledal podstatnou vadu předmětné žádosti bránící pokračování řízení.“ Žalobkyně pak svůj názor, dle kterého nepředložení dokladu o zajištění ubytování není podstatným důvodem, který brání pokračování v řízení, nepodložila žádnými konkrétními argumenty. Lze tak shrnout, že nedoložení dokladu o zajištění ubytování, který je zákonem stanovenou náležitostí žádosti, bylo podstatnou vadou žádosti, a tedy důvodem pro postup podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

28. Žalobkyně nedoložila žádný doklad o zajištění ubytování při podání žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty, správní orgán I. stupně ji proto dne 22. 6. 2023 vyzval k odstranění vad žádosti, stanovil ji k tomu lhůtu a poučil ji o následcích neodstranění vad, a to v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu. Žalobkyně však ve stanovené lhůtě ani později do vydání prvostupňového rozhodnutí doklad o ubytování nepředložila a tuto vadu řízení neodstranila.
29. V žalobě žalobkyně namítala, že správní orgány měly jako doklad o zajištění ubytování posoudit nájemní smlouvu ze dne 28. 6. 2021, která je součástí správního spisu. Nicméně, v prvostupňovém řízení žádná taková smlouva součástí správního spisu není, žalobkyně jí nedoložila, ani správnímu orgánu I. stupně nesdělila, že se má jednat o tuto smlouvu.
30. Pokud žalobkyně dokládala tuto nájemní smlouvu v jiných správních řízeních (např. při podání žádosti o zaměstnaneckou kartu), nemá to žádnou relevanci pro řízení současné a správní orgán nemá povinnost podklady z jiného řízení zařazovat do řízení současného, a to tím spíše, že žalobkyně ani v rámci prvostupňového řízení na nájemní smlouvu ze dne 28. 6. 2021 nijak neodkázala. Žádost o prodloužení zaměstnanecké karty bylo zahájeno samostatné správní řízení, v jehož rámci je správní orgán povinen posoudit, zda jsou pro prodloužení splněny zákonné podmínky, přičemž povinností žalobkyně bylo doložit správnímu orgánu I. stupně všechny podklady, které zákon o pobytu cizinců k žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty požaduje, a to bez ohledu na to, zda již stejné podklady případně dokládala správnímu orgánu v jiných řízeních. To však žalobkyně neučinila, doklad o zajištění ubytování správnímu orgánu I. stupně nepředložila, ani k němu neuvedla žádnou informaci, neučinila tak ani v návaznosti na kvalifikovanou výzvu správního orgánu, ani do doby vydání prvostupňového rozhodnutí. Správní orgán I. stupně tak nijak nepochybil, pokud vycházel z toho, že žalobkyně doklad o zajištění ubytování nepředložila.

31. Teprve v rámci odvolání žalobkyně předložila nájemní smlouvu ze dne 28. 6. 2021, dodatek č. 1 ze dne 30. 6. 2022 a dodatek č. 2 ze dne 7. 6. 2023, s ohledem na koncentraci řízení k tomu ale žalovaná nepřihlížela, což rovněž bylo v souladu se zákonem. Podle zásady koncentrace zakotvené v § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů přihlédne jen tehdy, nemohl-li je účastník uplatnit dříve. To potvrzuje i ustálená judikatura v pobytových věcech cizinců (např. rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38, ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016-48, či ze dne 21. 1. 2020, č. j. 10 Azs 271/2019-28). Žalobkyně neuvedla, že by tyto důkazy (podklady) nemohla uplatnit již dříve. Doklad o ubytování však z povahy věci ani nemůže novým důkazem být, má existovat již v okamžiku podání žádosti, neboť je podle zákona o pobytu cizinců její požadovanou součástí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2023, č. j. 3 Azs 248/2022-36). Jak soud v tomto rozsudku již konstatoval, bylo především v zájmu žalobkyně a také její povinností, aby správnímu orgánu I. stupně shromáždila a předložila potřebné doklady pro rozhodnutí. Pokud tak včas neučinila, nelze toto pochybení zhojit cestou uvedení nových tvrzení a důkazů až v rámci odvolání (srov. např. rozsudky NSS ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, ze dne 4. 11. 2009, č. j. 2 As 17/2009-60 nebo ze dne 22. 11. 2018, č. j. 7 Azs 371/2018-29).
32. Z toho plyne, že podle zásady koncentrace žalovaná nemohla k nově doložené nájemní smlouvě a jejím dodatkům již nijak přihlížet a hodnotit je z toho hlediska, zda představují dostatečný doklad o zajištění ubytování. S ohledem na to je jakákoli argumentace žalobkyně ohledně toho, co vyplývalo či nevyplývalo z předložené nájemní smlouvy či jejích dodatků (včetně poukazu na § 2285 občanského zákoníku), zcela irrelevantní, neboť žalovaná tyto podklady neposuzovala, nebyla ani povinna tyto podklady posuzovat, stejně je tak je není povinen posuzovat ani soud (s ohledem na § 75 odst. 1 s.ř.s.).
33. Soud se neztotožnil ani s námitkami ohledně nejasnosti a formálnosti výzvy k odstranění vad ze dne 22. 6. 2023. Jak je již uvedeno výše, správní orgán I. stupně nebyl povinen v řízení reflektovat podklady, které žalobkyně případně dodala v jiných řízeních, zcela správně tak vycházel z toho, že žalobkyně v rámci žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty doklad o zajištění ubytování nedodala. Ve výzvě pak zcela jasně a v intencích § 45 odst. 2 správního řádu žalobkyni sdělil, jaké vady vykazovala její žádost a jaké nezbytné podklady správnímu orgánu nedodala tj. doklad o zjištění ubytování, uvedl příslušnou právní úpravu (tj. § 44a odst. 9 ve spojení s § 31 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, dále i § 45 odst. 2 a § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu), velmi podrobně vysvětlil, co se považuje za doklad o zajištění ubytování, uvedl lhůtu, ve které je nezbytné dodat doklad o zajištění ubytování, a poučil žalobkyni, že pokud požadované doklady v uvedené lhůtě nedodá, bude řízení o její žádosti zastaveno. Výzva je tak jednoznačná, určitá a srozumitelná, podmínky ust. § 45 odst. 2 a navazujícího ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, které upravuje zastavení řízení v případě neodstranění podstatných vad žádosti, byly splněny, neboť žalobkyně ani v návaznosti na danou výzvu konkrétní nedostatky neodstranila (resp. odstranila pouze vadu v podobě nedodání dokladu prokazujícího pracovněprávní vztah). Žalobkyně ani nijak nesdělila správnímu orgánu I. stupně, že by neporozuměla obsahu výzvy, reagovala pouze tím, že dodala pracovní smlouvu ze dne 11. 7. 2023. Správní orgán I. stupně tudíž ani neměl důvod poskytovat žalobkyni jakékoli doplňující vysvětlení, přičemž vše podstatné bylo uvedeno ve výzvě ze dne 22. 6. 2023.

34. Rovněž nebylo důvodné, aby správní orgán I. stupně činil jakékoli doplňující dokazování (např. výslech žalobkyně). Jak je uvedeno výše, jedná se o řízení zahájené na žádost žalobkyně, břemeno tvrzení i břemeno důkazní tak leželo primárně na žalobkyni. Její žádost vykazovala vady, o kterých jí správní orgán I. stupně řádně poučil, vyzval k jejich odstranění a stanovil k tomu dostatečnou lhůtu. Žalobkyně však některé požadované listinné podklady nedodala, přičemž se jednalo o podstatnou vadu, která bránila věcnému posouzení její žádosti a byly tak dány důvody pro zastavení řízení o žádosti dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Nebylo důvodné, aby správní orgány činily v této souvislosti jakékoli dokazování, jejich postup byl v souladu se zákonem.
35. Na základě shora uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. ledna 2025

Mgr. Kateřina Peroutková
samosoudkyně